

MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT

DE VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING,

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 15 oktober 2004 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering;

Gelet op het ministerieel besluit van 27 januari 2004 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 01 juli 2004,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij de decreten van 18 december 1992, 22 februari 1995, 22 december 1995, 8 december 1998, 18 mei 1999, 7 december 2001 en 21 november 2003:

1° Wegens de historische, industrieelarcheologische en sociaal-culturele waarde:

- als monument:

De watermolen genaamd "Boembekemolen" met inbegrip van de kelder onder de woning, de watergevel t.h.v. de woning, de cultuurgoederen die er integrerend deel van uitmaken inzonderheid de volledige technische uitrusting bestaande uit het draaiend werk (het kamwerk, één koppel maalstenen, elevatoren, liggende monocylindarsemidieselmotor "Claeys Zedelgem", de riemen en overbrengingen, de graankuiser, het houten luiwerk, de ijzeren goot van de archimedesschroef en alle toebehoren), de sluis met stuw, het waterrad, gelegen te Brakel (Michelbeke), Boembeke +16;

bekend ten kadaster:

Brakel, 5e afdeling, sectie A, perceelnummer(s) 383/02D(DEEL), 383/02E.

Art. 2.

Het algemeen belang dat de bescherming verantwoordt, wordt door het gezamenlijk voorkomen en de onderlinge samenhang van de volgende intrinsieke waarden gemotiveerd:

De **industriearcheologische, historische en sociaal-culturele waarde** van het monument wordt als volgt omschreven:

als voorbeeld van een watermolen waarvan de oudst gekende vermelding dateert van 1548 maar die waarschijnlijk reeds ouder is (in dit oude cultuurlandschap waren er reeds in 11de eeuw watermolens). Van de oude vaste constructies zijn er restanten van de 17de en 18de eeuw (watergevel, restanten van leemvakwerk, dakspant). Deze watermolen illustreert de wijze waarop de inrichting en behuizing daarvan aan de economische en technische ontwikkelingen vanaf het einde van de 19de eeuw en gedurende de eerste decennia van de 20ste eeuw dienden te worden aangepast bijvoorbeeld door de plaatsing van een stoommachine rond 1900, later vervangen door een semi-dieselmotor in jaren 1920. Er zijn dus zowel oude, ambachtelijke als sporen van semi-industriële uitrustingen aanwezig (industriearcheologische waarde).

Tevens was deze watermolen reeds bekend in een voor de streek belangrijke tijd, namelijk de 16de eeuw, waarin een belangrijke historische actor, namelijk Lamoraal, graaf van Egmont er eigenaar van was. (historische waarde)

De historische documenten betreffende deze watermolen leggen getuigenis af van de overgang van de eigendomstoestand van molens van adellijk naar particulier bezit en dit rond 1800 (sociaal-culturele waarde).

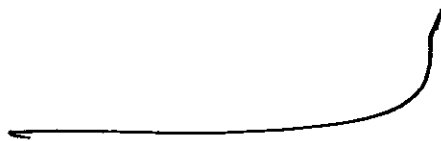
Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

- A. De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel,

3 FEB 2005

Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening,

Dirk VAN MECHELEN